

dwijnt om in de verte loodrecht op een prooi neer te schieten. De musschen veranderen hun oog, dat ze even als verrekijker hebben gebruikt weer in een microscoop, om elkaar met veel geschreeuw de overgebleven kruimpjes voor den neus weg te pikken.

Arnhem, 15 Mei '22.

B. VAN GELDER.

De Mui. — In aansluiting aan de dezen winter in De Levende Natuur geuite klachten over te druk bezoek aan de broedplaatsen op Texel wilden wij de aandacht vestigen op het volgende.

De Staat verleent vergunning tot het bezoek aan de Mui tijdens den broedtijd. Deze vergunning wordt gegeven aan allen, die nog niet bewezen hebben hun handen niet te kunnen thuishouden. Men moest zich vroeger wenden tot den houtvester, die buiten Texel woonde, zoodat men zich steeds eenige dagen te voren moest aanmelden. Niettegenstaande dat kwam er toch een zoo druk bezoek, dat de vogels weinig rust hadden. Hieraan is misschien toe te schrijven, dat de velduil dit jaar aan de Mui niet broedde, dat het aantal torenvalken belangrijk verminderde en dat de lepelaar van het vorige jaar niet is teruggekeerd.

Thans heeft de nieuwe houtvester bepaald, dat toegangskaarten door den boschwachter aan de Koog kunnen worden afgegeven. Het gevolg zal zijn dat bijna iedere vreemdeling op Texel, al had hij te voren nooit van de broedplaats gehoord, al zou het hem vroeger de postzegel en de moeite niet waard zijn geweest, er nu ook eens gaat kijken, omdat het er nu eenmaal zoo bij hoort. Want de eigenaar van het badhôtel vermeldt in zijn prospectus als attractie: „de beroemde vogelbroedplaatsen van de Mui en Waalenburg, waarvoor kaarten op aanvraag verkrijgbaar zijn.” Spoedig zal de Mui als een bij het hôtel behoorende gemakelijkheid worden beschouwd, dezer dagen kreeg de opzichter van een der gasten reeds een bevel, hem aan het hôtel te komen afhalen.

Is dit de wijze, waarop de Staat zijn rijkdommen beschermt? Is het niet voldoende, dat het broedterrein om de Mui voortdurend wordt verkleind door ontginning van stukjes armoedige grond? Moeten de vogels behalve aan de werkeloozen ook nog worden opgeofferd aan de badgasten, die langs de Texelsche wegen al meer vogels zouden kunnen zien, dan ze vermogen te onthouden?

Misschien was de Staat te bewegen, om het terrein of de zorgen ervoor over te doen aan de Vereen. tot Beh. v. Natuurmonumenten, of, zoo hij dit liever niet uit handen geeft om althans het lidmaatschap van voornoemde Vereeniging of dat van de Vogelbescherming als voorwaarde te stellen voor het verkrijgen van een toegangskaart. Dan zal er ook in later jaren voor natuurliefhebbers nog iets te genieten zijn.

Heemstede, 10 Juni 1922.

A. ROES.

Georde Fuut in Winterswijk. — Tot mijn groote vreugde heb ik kunnen constateeren dat hier een Georde futen-nest op gelukkige wijze is grootgebracht. Twijfel is volkomen uitgesloten daar ik de ouden en de jongen van zeer nabij heb kunnen waarnemen. Het nest werd door mij ontdekt in een uitgegraven plas van een sinds lang afgebroken steenfabriek aan de Duitsche grens bij Oeding. Spoedig zend ik u uitvoeriger bericht.

Amsterdam.

M. LIEFTINCK.

Koekoek en kleine bonte Specht. — Bij dezen veroorloof ik mij de vrijheid u mede te deelen, dat ik op Donderdag 25 Mei in de Scheveningsche duinen, heb waargenomen, dat een jonge koekoek in een konijnenhol zat en door tapuiten werd gevoerd. Het nest lag ongeveer $\frac{1}{2}$ M. in het hol en bevatte geen andere jongen.

Daar de tapuiten niet als pleegouders in het „Vogeljaar” zijn genoemd, meen ik u dit te moeten melden. Misschien is het voor u nog van belang, dat ik de kleine bonte specht op Dinsdag 4 Juli in de Scheveningsche boschjes heb waargenomen, terwijl hij een jong aan het voeren was, verder heb ik deze vogel op 18 Mei in het Haagsche Bosch zien snoren of trommelen.

Scheveningen, 30 Juni 1922.

P. BOUMA.